

Producer en dj **Munchi** staat deze zomer wereldwijd op festivals met zijn nieuwe

Munchi was altijd te laat. De Rotterdammer had zich obsessief verdiept in het genre reggaeton; de mix van dancehall, hiphop en Latijns-Amerikaanse muziek die heel populair is in de Dominicaanse Republiek, het land van zijn moeder. Hij had zo vaak naar de basisbeat van alle reggaeton geluisterd – de instrumentatie van dancehallnummer *Dem Bow* van Shabba Ranks uit 1991 – dat zelfs zijn hart inmiddels dat ritme klopte.

Maar net op het moment dat Munchi zich sterk genoeg voelde om zelf naam te maken als reggaetonproducer, waren de spannende jaren alweer achter de rug. Alle hits waren op elkaar gaan lijken, de sterren holden achter het geld aan en de tijd van vernieuwing was voorbij.

De nu 21-jarige Rajiv ‘Munchi’ Munch was ook lang dol op hiphop. Zijn vrienden zijn dat nog steeds maar daar lacht hij om. Het genre is, nu hij als producer volwassen is, nauwelijks meer serieus te nemen, vindt hij. Het is te licht, te commercieel, te eenvoudig allemaal. De honger is uit het genre weg gefilterd.

Munchi experimenteerde met allerlei genres. Ging naar de Rotterdam Pop Academy en liet daar fragmenten van zijn producties horen. Hij werd niet toegelaten. Dat is maar goed ook, zegt Munchi achteraf. Als hij niet werkloos en berooid thuis had gezeten, had hij wellicht nooit zijn droom bereikt: aan het begin staan van een spannende, ondergrondse ontwikkeling in de popmuziek.

Hij had veel zin om uit te gaan die ene avond, vertelt Munchi in zijn appartement naast station Rotterdam-Alexander, terwijl in zijn huiskamer een vogel luid kwettert. Alleen had hij geen baan en geen geld. Maar hij had ook geen slaap, lacht hij, en dus zat hij in een kamertje van zes vierkante meter, met een biertje in zijn hand, en zocht hij op zijn pc naar nieuwe muziek.

Die avond hoorde hij voor het eerst moombahton en wist hij dat hij zijn genre gevonden had. Hij was al een tijdlang op zoek naar een manier om de haperende hartslag van reggaeton te mengen met de wijze waarop housenummers vaak worden ingedeeld; met het aanzwellen van de geluiden (de ‘build up’) richting een climax, en dan weer even gas terug.

Moombahton is een mengvorm van die twee genres. De stijl ontstond, zo gaat het verhaal, nadat de Amerikaanse dj Dave Nada op een huisfeestje eind 2009 per abuis een remix van Afrojack van het nummer *Moombah* van Silvio Ecomo en DJ Chuckie had vertraagd tot 108 BPM (beats per minute); het veel langzamere tempo van reggaeton. Het resultaat beviel Dave Nada; hij besloot meer nummers op die manier te bewerken en bracht een EP uit met moombahton-remixen.

Reggaeton en de Dutch House-stijl van Nederlanders Afrojack en DJ Chuckie hebben vergelijkbare wortels. Meer dan bij andere house, heeft Dutch House veel invloeden uit de urbanmuziek. Munchi benadrukt het belang van het Nederlandse fenomeen bubbling; de trend om dancehall, maar ook hiphop en r&b op een pulserend ritme zodanig te versnellen, dat vocalisten soms als Mickey Mouse gaan klinken. Deze nationale dancestijl ontstond eveneens per ongeluk, nadat DJ Moortje in de Haagse discotheek Voltage in 1988 een plaat te snel afspeelde en het publiek dolenthousiast reageerde. Bubbling werd muziek om erotisch bij tegen elkaar op te dansen, waarmee ook huidig Dutch House-boegbeeld Chuckie succesvol was.

Munchi vat Dutch House wat afkeurend samen als „irritante melodielijnen, bleepjes en synthesizerdeunen die in je hoofd blijven zitten; een kickdrum met veel bas en dat tegendraadse bubbling-element: pompadomdadomdadom...” Maar door de vertraging naar het ritme van reggaeton, kwamen voor hem die gedeelde wortels glashelder naar voren. Het werkte als een raamwerk waarin hij zijn eigen variant kon scheppen; van kleur verschietende toverbalmuziek met Afro-Amerikaanse, Caribische en Latijns-Amerikaanse invloeden en een dik Nederlands stempel.

Op de avond dat Munchi voor het eerst moombahton hoorde, viel de puzzel zo in elkaar dat hij direct vijf tracks in de stijl maakte en online zette als EP, met een snel in elkaar geflanste cover. Pas later hoorde hij dat het genre tot dan alleen gebruikt was om remixen te produceren. De jonge Rotterdammer had, onbewust, de eerste originele moombahtontracks uitgebracht.

Nu, ruim een jaar verder, is Munchi een rei-

zend boegbeeld van het snel opkomende genre waarop deze zomer wereldwijd in de clubs wordt gedanst. Hij stond als dj op grote Europese popfestivals als Sonar en Roskilde en is tot eind juli op tour door de VS, Canada en Latijns-Amerika. *The Washington Post* noemde Munchi „de jonge moombahton-grootheid”; hij produceerde voor M.I.A. en logeerde een maand in Los Angeles bij de gerenommeerde producer Diplo (o.a. Major Lazer), die binnenkort een EP van hem uitbrengt op zijn label Mad Decent. Moombahton is mede onder zijn aanvoering aangevuld met geluiden en ritmes uit dancehall en de Latijns-Amerikaanse muziekstromingen waar hij mee opgroeide. De Jeugd van Tegenwoordig bracht een moombahton-remix uit van zomerhit *Get Spanish*; house-dj’s als Laidback Luke draaien het in hun sets en er ontstonden innovatieve substromingen als het zweole moombahsoul, het rauwe moombahcore en, recentelijk, de met gabber gemengde gabbahton.

Gabber is die andere Nederlandse dancevariant waar Munchi inspiratie uit put. Als tijdens de Dance Parade in Rotterdam de razende gabbertrack *Get This Motherfucker* van Neophyte voorbijkwam, zag hij alle donkere mensen met hun armen over elkaar staan. Maar Munchi houdt van die „harde, rauwe schreeuwtracks”. Hij raakte eens verzeild op een Rotterdams gabberfeest; Munchi merkte het pas toen hij in alle zalen dezelfde beat hoorde: BAMBAMBAM-BAMBAM. Daar stond hij in zijn laaghangende broek en met warrige afro „tussen de nazi’s”.

Hij werkt met toonaangevende muzikanten als Diplo en M.I.A., en staat wereldwijd op grote festivals. Hoe de 21-jarige Rotterdamse producer en dj Munchi boegbeeld werd van de internationaal opkomende dance-stroming moombahton.

SAUL VAN STAPELE

dance-muziek ‘moombahton’

Die avond leerde Munchi ‘hakkuh’; de gabberdans. Hij vond ze wel vrijgevig die gabbers. Ze vroegen of hij wiet wilde, pillen, bier. Dat gebeurt hem nooit op hiphop- en dancehallfeesten „waar iedereen ruzie zoekt in plaats van een chick”.

Moombahton is dansmuziek zonder aparte dansstijl, vertelt Munchi in zijn huiskamer in Rotterdam, waar hij in zwarte broek, een ruitjesblouse en op witte tennissocken op een donkere hoekbank hangt. Het wordt wel ‘dubstep voor meisjes’ genoemd, omdat het vrouwen meer zou aanspreken dan het soms duistere karakter van dubstep. De allereerste keer dat Munchi zelf als dj optrad, in mei vorig jaar, kon hij nog niet draaien. Hij was geboekt in Worm in Rotterdam, door promotor Sascha Roth die hem op een Braziliaans blog had zien staan. Munchi zei dat hij nooit als dj actief was geweest maar Worm programmeert graag lokaal talent, vertelt Roth telefonisch. Uiteindelijk speelde Munchi gewoon zijn nummers één voor één, en maalde het publiek er niet om.

Zijn grootste hit maakte Munchi vlak voordat hij in Worm draaide. Hij was dronken; dat is hij meestal wanneer hij, op een belaberd computersetje op zijn kleine kamertje met zijn judodiploma en flyers aan de muur, nummers produceert. Zijn rauwe, door een loeiharde sirene aangezwengelde remix van dubstepper Datsik’s *Firepower* – door Munchi

zelf lachend „een complete opfokkerij van het origineel” genoemd – werd onder meer lovend besproken door het Amerikaanse popblad *The Fader*.

Daarna ging het snel. Munchi ging meerdere keren naar de VS voor korte optredens via muziekbondgenoten die hij via het web leerde kennen, zoals moombahton-ontdekker Dave Nada, David Heartbreak en Diplo. Hij maakte op verzoek van de populaire, vooruitstrevende zangeres M.I.A. diverse beats voor haar *Vicky Leekx*-mixtape en trad voor haar concert op als dj in Paradiso; Munchi kreeg 200 euro en nam al het bier uit de koelkast in de kleedkamer na afloop mee in zijn cd-tas. M.I.A. vroeg hem ook voor een optreden in Parijs. Daar verdwaalde hij in de rosse buurt op zoek naar de club en kreeg hij aan de ingang ruzie met beveiligers, zodat hij meteen bij aankomst buiten adem het podium op moest.

Volgens de Nederlandse dj The Flexican, die hem in 2010 boekte voor een feest in Paradiso, maakt Munchi „thuis op zijn setje met computerspeakertjes de ideale clubmuziek”. De dj noemt moombahton „perfecte muziek in een set tussen house en hiphop in. En ik draai alleen maar moombahton van Munchi; die heeft verreweg de meeste impact.” Maar op zijn feest kwam Munchi pas opdagen toen het bijna was afgelopen. The Flexican: „Toen dacht ik wel: *damm* gast, je moet wakker worden.”

Het is een patroon. De eerste keer dat Munchi naar Washington ging voor een feest, moesten ze een nieuw ticket voor hem kopen nadat hij zijn vlucht had gemist. En toen hij eind vorig jaar besloot op de bonnefooi naar New York te gaan met een enkele reis van 300 euro, miste hij de trein naar Brussel en besteedde hij 210 euro aan een taxirit vanaf Rotterdam naar Brussel. „Ik stond blut met een koffer en laptop bij de douane in de VS. Ze dachten dat ik cocaïne of heroïne smokkelde...” De immigratiebeambte liet de haveloze jongen pas door nadat Munchi wat van zijn eigen reggaetonmuziek had laten horen; de douanier was een Dominicaan.

In de VS improviseerde Munchi een tour met behulp van de internetvrienden bij wie hij logeerde. Daar merkte hij hoe de moombahtonhype gegroeid was. Bekende dj’s pasten hun sets aan het tempo aan en zijn tracks werden live steeds teruggespoeld; een teken van vaardering. Op Hawaii kwam zijn opmars dit voorjaar tot stilstand. Hij ging na een etentje op pad omdat het bier op was. Aan jongens die cruitzagen alsof ze bij de Cripsgang hoorden, vroeg hij of er nog een winkel open was in de buurt. Ze zouden wel even met hem meelopen. De dichtstbijzijnde nachtwinkel was dicht maar ze kenden nog wel een plek, wezen ze in de verte. Munchi werd wat onzeker en draaide zich om. Het was wel goed zo, zei hij. Hij werd wakker in

een ziekenhuis. Zonder paspoort, geld en verzekering.

Munchi denkt dat hij een beroerte heeft gehad, en daarna wellicht beroofd is. Hij had een hersenbloeding maar geen lichamelijk letsel „en ik voelde daarvoor al dat alles langzamer ging”. Hij lag negen uur in coma en verbleef twee weken in het ziekenhuis. In de VS organiseerden DJ Ayres en Dave Nada benefietconcerten om zijn rekeningen te betalen. Munchi heeft een gigantische schuld opgebouwd; hij weet niet precies hoeveel. Hij is nog steeds niet verzekerd. Waarom niet? Hij haalt zijn schouders op; „Ik maak muziek.”

Inmiddels trekt het boegbeeld weer de wereld rond. De benefietconcerten in de VS sterkten hem in het gevoel dat hij zijn droom heeft bereikt; hij zit in „een kring getrouwen die samenwerken om de muziek puur te houden”. Dat is van essentieel belang voor hem, omdat moombahton bestaat bij de gratie van voortdurende innovatie. Hij blijft op zijn hoede: „Het kan nog steeds kapotgaan.”

➤ Munchi brengt regelmatig gratis promo-EP’s uit, te horen op munchiproducti- ons.blogspot.com en soundcloud.com/munchi_productions. Munchi optredens: Dance Valley, 6 aug. in Spaarnwoude, en Valtifest, 3 sept. Amsterdam. Op 24 september organiseert Worm een Nederlandse editie van Moombahton Massive.

Munchi: Moombahton bestaat bij de gratie van voortdurende innovatie Foto Andreas Terlaak

Toverbalmuziek uit Rotterdam